

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

1. října 2009*

Ve věci C-505/07,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Tribunal Supremo (Španělsko) ze dne 22. října 2007, došlým Soudnímu dvoru dne 19. listopadu 2007, v řízení zahájeném

Compañía Española de Comercialización de Aceite SA,

za přítomnosti:

Asociación Española de la Industria y Comercio Exportador de Aceite de Oliva (Asoliva),

Asociación Nacional de Industriales Envasadores y Refinadores de Aceites Comestibles (Anierac),

Administración del Estado,

* Jednací jazyk: španělština.

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, J.-C. Bonichot, K. Schiemann, J. Makarczyk (zpravodaj) a C. Toader, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,
vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc-Sławiczek, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 17. prosince 2008,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Compañía Española de Comercialización de Aceite SA R. Illescas Ortizem, abogado,

- za Asociación Española de la Industria y Comercio Exportador de Aceite de Oliva (Asoliva) M. Albarracín Pascual, procuradora, a C. Ortega Martínez, abogada,

- za Asociación Nacional de Industriales Envasadores y Refinadores de Aceites Comestibles (Anierac) F. Bermúdez de Castro Rosillo, procurador, a A. Ruiz-Giménez Aguilarem, abogado,

- za Komisi Evropských společenství F. Jimeno Fernándezem a F. Castillem de la Torre, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 12. února 2009,

vydává tento

Rozsudek

- ¹ Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 12a nařízení Rady č. 136/66/EHS ze dne 22. září 1966 o zřízení společné organizace trhu s oleji a tuky (Úř. věst. L 172, s. 3025; Zvl. vyd. 03/01, s. 77), ve znění nařízení Rady (ES) č. 1638/98 ze dne 20. července 1998 (Úř. věst. L 210, s. 32; Zvl. vyd. 03/23, s. 308, dále jen „nařízení č. 136/66“), a článku 2 nařízení Rady č. 26 ze dne 4. dubna 1962 o použití určitých pravidel hospodářské soutěže na produkci zemědělských produktů a obchod s nimi (Úř. věst. 1962, 30, s. 993; Zvl. vyd. 03/01, s. 6).
- ² Tato žádost byla podána v rámci žaloby Compañía Española de Comercialización de Aceite SA (dále jen „Cecasa“) podané proti rozhodnutí Tribunal de Defensa de la Competencia ze dne 5. března 2002, kterým jí bylo odmítnuto individuální povolení k založení společného podniku pro prodej olivového oleje.

Právní rámec

Právní úprava Společenství

Právní úprava týkající se použitelnosti pravidel hospodářské soutěže v oblasti zemědělství

3 V prvním bodu odůvodnění nařízení č. 26 se uvádí:

„[...] podle článku [36] Smlouvy je jednou ze záležitostí, o které se rozhoduje v rámci společné zemědělské politiky, to, zda se mají pravidla hospodářské soutěže stanovená Smlouvou vztahovat na produkci zemědělských produktů a obchod s nimi [...]“

4 Článek 1 nařízení č. 26 stanoví:

„Od vstupu tohoto nařízení v platnost se články [81] až [86] Smlouvy a ustanovení přijatá k jejich provádění s výhradou článku 2 vztahují na všechny dohody, rozhodnutí a jednání uvedené v čl. [81] odst. 1 a článku [82] Smlouvy, které se vztahují na produkci produktů uvedených v příloze [I] Smlouvy nebo na obchod s nimi.“

5 K zemědělským produktům uvedeným v příloze I Smlouvy o ES patří olivový olej.

6 Článek 2 odst. 1 a 2 nařízení č. 26 stanoví:

„1. Článek [81] odst. 1 Smlouvy se nevztahuje na dohody, rozhodnutí a jednání uvedené v předchozím článku, které tvoří nedílnou část vnitrostátní organizace trhu nebo jsou nezbytné pro dosažení cílů stanovených v článku [33] Smlouvy. Zejména se nevztahuje na dohody, rozhodnutí a jednání zemědělců, zemědělských sdružení a svazů těchto sdružení náležejících jednomu členskému státu, které se zabývají produkcí nebo prodejem zemědělských produktů nebo využíváním společných zařízení ke skladování, opracování nebo zpracování zemědělských produktů, a v rámci kterých neexistuje povinnost účtovat stejné ceny, pokud Komise neshledá, že je tímto bráněno soutěži [nebo] že jsou ohroženy cíle uvedené v článku [33] Smlouvy.

2. Po konzultaci členských států a slyšení dotyčných podniků nebo sdružení podniků[, jakož i] fyzických nebo právnických osob, [jejichž slyšení] považuje za vhodné, má Komise výlučnou pravomoc podléhající přezkoumání Soudního dvora stanovit rozhodnutím, které bude zveřejněno, které dohody, rozhodnutí a jednání splňují podmínky uvedené v odstavci 1.“

Právní úprava týkající se olejů a tuků

7 Článek 12a nařízení č. 136/66 stanoví:

„Je-li trh v některých oblastech Společenství vážně narušen, může být postupem podle článku 38 přijato rozhodnutí s cílem regulace trhu, opravňující hospodářské subjekty,

ktee nabízejí dostatečné záruky a ktee jsou schválené členskými státy, k uzavírání smluv na skladování olivového oleje, kteý prodávají. Mezi danými hospodářskými subjekty mají přednost seskupení producentů a jejich sdružení, uznaná ve smyslu nařízení [Rady] (ES) č. 952/97 [ze dne 20. května 1997 o seskupeních producentů a jejich sdruženích (Úř. věst. L 142, s. 30)].

Opatření podle prvního odstavce je možné provést mimo jiné v případě, že průměrná cena na trhu za určité reprezentativní období je nižší než 95 % intervenční ceny používané v hospodářském roce 1997/98.

Výše podpory udělované na [provádění] smluv a prováděcí pravidla k tomuto článku, a zejména množství, jakosti a doba skladování příslušných olejů se stanoví postupem podle článku 38 tak, aby byl trh významně ovlivněn. Podporu je možno poskytovat prostřednictvím nabídkových řízení.“

8 Článek 38 odst. 1 nařízení č. 136/66 odkazuje na postup projednávání věci ve výboru.

9 Z článku 1 nařízení 952/97 vyplývá, že toto nařízení zavedlo pro některé regiony režim podporující vytváření seskupení producentů a jejich sdružení.

10 Článek 1 nařízení č. 952/97 zní takto:

„Za účelem odstranění strukturálních nedostatků v souvislosti s nabídkou a uváděním na trh zemědělských produktů, které byly zjištěny v některých regionech a jež jsou charakteristické nedostatečným stupněm organizovanosti producentů, zavádí toto nařízení pro tyto regiony režim podporující vytváření seskupení producentů a jejich sdružení.“ *(neoficiální překlad)*

11 Nařízení č. 952/97 bylo s účinností od 3. července 1999 bez náhrady zrušeno nařízením Rady (ES) č. 1257/1999 ze dne 17. května 1999 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) a o změně a zrušení některých nařízení (Úř. věst. L 160, s. 80; Zvl. vyd. 03/25, s. 391).

12 Ze čtyřicátého čtvrtého bodu odůvodnění nařízení č. 1257/1999 vyplývá, že s ohledem na stávající podporu pro seskupení producentů a jejich svazy v několika společných organizacích trhu se zvláštní podpora seskupením producentů v rámci rozvoje venkova nadále nejeví jako nezbytná.

13 Jedenáctý bod odůvodnění nařízení č. 1638/98 zní následovně:

„vzhledem k tomu, že režim veřejného výkupu představuje podporu produkce, která může ohrozit stabilitu trhu; že výkup je proto třeba zastavit a odkazy na intervenční cenu je nutno zrušit nebo nahradit;“

14 Dvanáctý bod odůvodnění uvedeného nařízení zní takto:

„[...] v zájmu dosažení cíle řízení nabídky olivového oleje při vážném narušení trhu je nezbytný režim podpory smluv o soukromém skladování, přičemž se dává přednost smlouvám seskupení producentů a jejich sdružení uznaných podle [nařízení č. 952/97].“

15 Článek 1 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 2768/98 ze dne 21. prosince 1998 o režimu podpor soukromého skladování olivového oleje (Úř. věst. L 346, s. 14; Zvl. vyd. 03/24, s. 203) stanoví:

„Příslušné orgány producentů členských států uzavírají smlouvy o soukromém skladování nestočeného panenského olivového oleje za podmínek stanovených tímto nařízením.“

16 Podle čl. 1 odst. 2 uvedeného nařízení může Komise pro stanovení výše podpory, která se poskytne k provedení smluv o soukromém skladování olivového oleje, vyhlásit časově omezené nabídkové řízení.

Vnitrostátní právní úprava

- 17 Ustanovení článku 1 zákona č. 16/1989 ze dne 17. července 1989 o ochraně hospodářské soutěže (Ley de Defensa de la Competencia, BOE č. 170, ze dne 18. července 1989, s. 22747, dále jen „LDC“) stanoví:

„Jsou zakázány veškeré dohody, rozhodnutí nebo kolektivní doporučení nebo jednání ve vzájemné shodě či vědomě paralelní jednání, jejichž cílem je či které vyvolávají nebo mohou vyvolat vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže na celém vnitrostátním trhu nebo jeho části, a zejména ty, které:

- a) přímo nebo nepřímo určují ceny nebo jiné obchodní či dodací podmínky;

- b) omezují nebo kontrolují výrobu, prodej, technický rozvoj nebo investice;

- c) rozdělují trhy nebo zdroje zásobování.

[...]

2. Dohody, rozhodnutí a doporučení zakázané na základě odstavce 1 jsou absolutně neplatné a nevztahují se na ně výjimky stanovené tímto zákonem. [...]"

18 Článek 3 LDC, nazvaný „Předpoklady povolení“, zní následovně:

„1. Povoleny mohou být dohody, rozhodnutí, doporučení a jednání, na které se vztahuje článek 1, nebo jejich kategorie, které jsou způsobilé zlepšit výrobu nebo prodej zboží a služeb nebo podporovat technický či hospodářský pokrok, pokud

- a) se spotřebitelé a uživatelé mohou přiměřeně podílet na jejich výhodách,

- b) příslušným podnikům neukládají omezení, jež nejsou k dosažení těchto cílů nezbytná, a

- c) zúčastněným podnikům neumožňují vyloučit hospodářskou soutěž ve vztahu k podstatné části dotčených výrobků nebo služeb.

2. Stejně tak mohou být v míře, v níž jsou odůvodněné celkovou hospodářskou situací a veřejným zájmem, povoleny dohody, rozhodnutí, doporučení a jednání, na které se vztahuje článek 1, nebo jejich kategorie:

- a) jejichž cílem je chránit a podporovat vývoz, pokud nenarušují hospodářskou soutěž na vnitřním trhu a jsou slučitelné se závazky, které vyplývají z mezinárodních smluv ratifikovaných Španělskem, nebo
- b) které vedou k dostatečně významnému sociálnímu a hospodářskému rozvoji zaostalých oblastí nebo odvětví, nebo
- c) vzhledem ke svému malému významu nejsou způsobilé ovlivnit významným způsobem hospodářskou soutěž.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

¹⁹ Ze spisu předloženého Soudnímu dvoru vyplývá, že Cecasa je akciovou společností založenou podle španělského práva, jejíž akcie drží z 68 % producenti oleje, lisovny oleje a družstva, zatímco 32 % jejich akcií připadá na finanční instituce a jiné subjekty. Pěstitelé oliv spojení s tímto podnikem reprezentují 50 až 60 % španělské produkce olivového oleje.

²⁰ Dne 5. dubna 2001 podala Cecasa u vnitrostátních orgánů pro ochranu hospodářské soutěže žádost o individuální povolení ve smyslu článku 3 LDC k založení podniku pro prodej olivového oleje, jehož hlavním cílem bylo zabránit propadu cen oleje pod určitou

úroveň, stanovenou přibližně na 95 % dříve platné intervenční ceny, prostřednictvím nákupu oleje od této cenové úrovně a jeho opětovného uvádění na trh, jakmile ceny začnou opět růst.

21 Maje za to, že cílem žádosti o individuální povolení podané Cecasa bylo vytvořit dohodu mezi soutěžiteli za účelem udržení ceny olivového oleje v obdobích přebytku, Tribunal de Defensa de la Competencia rozhodnutím ze dne 5. března 2002 tuto žádost zamítl.

22 Uvedené rozhodnutí bylo z podstatné části potvrzeno rozsudkem senátu správních sporů Audiencia Nacional ze dne 22. července 2005, proti kterému Cecasa podala kasační opravný prostředek k předkládajícímu soudu.

23 Za těchto podmínek se Tribunal Supremo rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Umožňuje článek 12a nařízení č. 136/66 [...] zahrnout akciovou společnost, jejímiž většinovými akcionáři jsou producenti olivového oleje, lisovny tohoto oleje a družstva pěstitelů oliv, jakož i finančními ústavy, mezi ‚hospodářské subjekty‘ oprávněné uzavírat smlouvy na skladování olivového oleje? Je možno považovat společnost s uvedenými znaky za rovnocennou uznaným seskupením producentů a jejich sdružením ve smyslu nařízení [...] č. 952/97?

2) Pro případ, že společnost může být zahrnuta mezi ‚hospodářské subjekty‘ oprávněné vykonávat skladování: může ‚schválení členským státem‘, které tyto hospodářské subjekty podle článku 12a nařízení č. 136/66 potřebují, být získáno

v rámci žádosti o individuální výjimku („povolení“) podané u vnitrostátních orgánů pro ochranu hospodářské soutěže?

- 3) Vyžaduje nutně článek 12a nařízení č. 136/66, aby Komise schválila v každém jednotlivém případě soukromé skladování olivového oleje, nebo je s ním naopak slučitelný mechanismus dohodnutý mezi producenty pro nákup a skladování olivového oleje, financovaný ze soukromých zdrojů, který by byl zaveden výlučně stejným způsobem a za stejných podmínek, za jakých se zavádí soukromé skladování financované Společenstvím, a jehož cílem by bylo doplnit a ulehčit uvedené skladování financované Společenstvím, aniž by přitom byly překročeny jeho meze?

- 4) Lze použít judikaturu stanovenou v rozsudku Soudního dvora ze dne 9. září 2003 [(Milk Marque a National Farmers' Union, C-137/00, Recueil, s. I-7975)] ohledně použití vnitrostátních pravidel na ochranu hospodářské soutěže vnitrostátními orgány na dohody producentů, které v zásadě mohou spadat do působnosti článku 2 nařízení [...] č. 26, na dohody, které svými znaky a znaky dotyčného odvětví mohou ovlivnit trh Společenství s olivovým olejem jako celek?

- 5) V případě, že vnitrostátní orgány pro ochranu hospodářské soutěže jsou oprávněny k použití vnitrostátních pravidel na dohody, jež jsou způsobilé ovlivnit společnou organizaci trhu s oleji a tuky, mohou zcela odepřít společnosti, jako je žalobkyně, možnost použít mechanismy skladování olivového oleje, a to i v situaci „vážného narušení trhu“ ve smyslu článku 12a nařízení č. 136/66?“

K předběžným otázkám

K přípustnosti žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 24 Ve druhé části první předběžné otázky odkazuje předkládající soud na nařízení č. 952/97, které v okamžiku vydání rozhodnutí napadeného v rámci sporu v původním řízení již neplatilo.
- 25 V této souvislosti je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je Soudní dvůr v zásadě povinen rozhodnout, jestliže se položené otázky týkají výkladu práva Společenství (viz rozsudek ze dne 16. prosince 2008, Michaniki, C-213/07, Sb. rozh. s. I-9999, bod 33 a citovaná judikatura).
- 26 Odmítnout rozhodnutí o předběžné otázce položené vnitrostátním soudem je možné pouze tehdy, pokud je zjevné, že žádaný výklad práva Společenství nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení, jestliže se jedná o hypotetický problém, nebo také tehdy, pokud Soudní dvůr nedisponuje skutkovými nebo právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny (viz výše uvedený rozsudek Michaniki, bod 34 a citovaná judikatura).
- 27 Jak přitom uvádí generální advokátka v bodu 33 svého stanoviska, nařízení č. 952/97 neztratilo svou relevanci proto, že přestalo platit.
- 28 V projednávaném případě hrají seskupení producentů a jejich sdružení, která jsou výslovně zmíněna v rámci článku 12a nařízení č. 136/66, přesně stanovenou roli v rámci uvedeného ustanovení. Těmto uvedeným seskupením a jejich sdružením totiž

zákonodárce Společenství dal přednost při uzavírání smluv na skladování olivového oleje.

- 29 Za těchto podmínek je třeba považovat druhou část první předběžné otázky za přípustnou.

K první otázce

- 30 Svou první otázkou se předkládající soud táže, zda akciová společnost, na jejímž kapitálu mají většinovou účast producenti olivového oleje, lisovny olivového oleje a družstva pěstitelů oliv a zbývající část kapitálu je držena finančními ústavy, spadá pod pojem „hospodářský subjekt“, který může být oprávněn k uzavírání smluv o skladování ve smyslu článku 12a nařízení č. 136/66.

- 31 V této souvislosti je důležité připomenout, že jak vyplývá z jedenáctého bodu odůvodnění nařízení č. 1638/98, Rada Evropské unie s ohledem na nebezpečí destabilizace trhu režimem veřejného výkupu rozhodla v rámci reformy trhu s olivovým olejem zrušit v souvislosti s vydáním tohoto nařízení režim veřejného výkupu.

- 32 Z dvanáctého bodu odůvodnění nařízení č. 1638/98 vyplývá, že za účelem dosažení cíle řízení nabídky olivového oleje při vážném narušení trhu byl zaveden režim podpory smluv o soukromém skladování. Charakteristické znaky tohoto režimu jsou uvedeny v článku 12a nařízení č. 136/66.

- 33 Jak vyplývá z uvedeného článku 12a ve spojení s dvanáctým bodem odůvodnění nařízení č. 1638/98, k uzavírání smluv o soukromém skladování mohou být oprávněny hospodářské subjekty, které nabízejí dostatečné záruky a které jsou schválené příslušnými orgány členského státu. Mezi těmito hospodářskými subjekty jsou uvedena seskupení producentů a jejich sdružení ve smyslu nařízení č. 952/97, která mají přednost.
- 34 Je třeba konstatovat, že s výhradou splnění požadavků uvedených v článku 12a nařízení č. 136/66 mohou být jak soukromé podniky, tak i veřejné podniky, nezávisle na jejich složení nebo způsobu jejich financování, oprávněny k uzavírání smluv ve smyslu tohoto článku.
- 35 V důsledku toho je třeba na první otázku odpovědět, že akciová společnost, na jejímž kapitálu mají většinovou účast producenti olivového oleje, lisovny olivového oleje a družstva pěstitelů oliv a zbývající část kapitálu je držena finančními ústavy, může spadat pod pojem „hospodářský subjekt“ ve smyslu článku 12a nařízení č. 136/66, který s výhradou, že budou splněny podmínky stanovené v tomto ustanovení, může být oprávněn k uzavření smlouvy o soukromém skladování olivového oleje ve smyslu tohoto článku.

K druhé otázce

- 36 Svou druhou otázkou se předkládající soud v podstatě táže, za jakých podmínek může členský stát vydat schválení, které je stanoveno v článku 12a nařízení č. 136/66.
- 37 Je třeba bez dalšího poukázat na to, že uvedený článek neobsahuje žádné upřesnění týkající se povahy vnitrostátního řízení, které vede ke schválení vydanému hospodář-

skému subjektu, jenž má zájem o provádění soukromého skladování olivového oleje. Článek ani neupřesňuje, jaké vlastnosti má mít vnitrostátní orgán, který je oprávněn takovéto schválení vydat.

38 I když tedy členské státy v této oblasti disponují rozhodovacím prostorem při úpravě schvalovacího řízení pro soukromé skladování olivového oleje ve smyslu článku 12a nařízení č. 136/66, přísluší jim nicméně pouze při plném dodržování cílů a plnění povinností stanovených v tomto nařízení.

39 Orgán stanovený právní úpravou členského státu pro schvalování tedy musí být schopen provést veškerý vhodný přezkum, aby se ujistil, že hospodářský subjekt, který podal žádost o schválení, je způsobilý provádět soukromé skladování oleje v souladu s ustanoveními zemědělského práva a nabídnout v této souvislosti dostatečné záruky.

40 Krom toho, aby byl zachován užitečný účinek článku 12a nařízení č. 136/66, orgán oprávněný schvalovat hospodářské subjekty pro účely uzavření smluv ve smyslu tohoto článku musí být jasně identifikovatelný.

41 V důsledku toho je třeba na druhou otázku odpovědět, že „schválení státem“, kterým musí hospodářské subjekty ve smyslu článku 12a nařízení č. 136/66 disponovat, je možné získat v rámci žádosti o individuální výjimku („povolení“) podané u vnitrostátních orgánů pro ochranu hospodářské soutěže za podmínky, že tyto orgány mají k dispozici účinné prostředky umožňující ověřit způsobilost hospodářského subjektu, který podal žádost, provádět v souladu s právními požadavky soukromé skladování olivového oleje.

Ke třetí otázce

- 42 Podstatou třetí otázky vnitrostátního soudu je, zda článek 12a nařízení č. 136/66 brání existenci soukromě dohodnutého a soukromě financovaného mechanismu nákupu a skladování olivového oleje, který nebyl podroben schvalovacímu řízení, na něž odkazuje toto ustanovení.
- 43 V tomto ohledu, jak již bylo připomenuto v bodech 31 a 32 tohoto rozsudku, byl v rámci reformy trhu s olivovým olejem v souvislosti s vydáním nařízení č. 1638/98 zaveden článkem 12a nařízení č. 136/66 režim podpor Společenství pro realizaci smluv o soukromém skladování olivového oleje.
- 44 S ohledem na znění tohoto ustanovení je třeba poukázat na to, že mechanismus zavedený článkem 12a nařízení č. 136/66 se vztahuje pouze na případy soukromého skladování, které mají nárok na financování Společenství.
- 45 Naopak, jestliže hospodářské subjekty neusilují o získání podpory Společenství, soukromé skladování olivového oleje nespadá do rozsahu působnosti nařízení č. 136/66.
- 46 Článek 12a nařízení č. 136/66 proto nemůže bránit zavedení mechanismu soukromého skladování financovaného soukromým způsobem.
- 47 Zavedení takového mechanismu, který je nezávislý na podpoře Společenství, nicméně nesmí mít za následek, že se na skladování olivového oleje nepoužijí ustanovení práva Společenství a vnitrostátního práva upravující trh s olivovým olejem, jakož i pravidla hospodářské soutěže.

48 V důsledku toho je třeba na třetí otázku odpovědět, že článek 12a nařízení č. 136/66 nebrání soukromě dohodnutému a soukromě financovanému mechanismu nákupu a skladování olivového oleje, který nebyl podroben schvalovacímu řízení, na něž odkazuje toto ustanovení.

Ke čtvrté a páté otázce

49 Svou čtvrtou a pátou otázkou se předkládající soud táže, jaký rozsah mají pravomoci vnitrostátních orgánů pro ochranu hospodářské soutěže v případě, že by dohoda mezi podniky působícími na vnitrostátním trhu s olivovým olejem měla dopady na úrovni Společenství.

50 V tomto ohledu je třeba připomenout, že se právo Společenství a vnitrostátní právo v oblasti hospodářské soutěže použije souběžně, vzhledem k tomu, že na restriktivní jednání nahlíží z různých pohledů. Zatímco články 81 ES a 82 ES se na toto jednání vztahují z důvodu překážek, které z něj mohou vyplývat pro obchod mezi členskými státy, vnitrostátní právní předpisy vycházející z úvah, které jsou zvláštní pro každou vnitrostátní právní úpravu, nahlíží na restriktivní jednání pouze v tomto rámci (viz výše uvedený rozsudek *Milk Marque a National Farmers' Union*, bod 61 a citovaná judikatura).

51 S ohledem na toto souběžné použití ustanovení vnitrostátního práva hospodářské soutěže a ustanovení práva hospodářské soutěže Společenství nemůže skutečnost, že je dohoda uzavřená mezi podniky působícími v oblasti, která je upravena společnou organizací trhu, způsobit ovlivnit obchod mezi členskými státy, vést k výlučnému použití práva Společenství.

52 Jak již totiž Soudní dvůr rozhodl, vzhledem k tomu, že rozsah působnosti pravidel hospodářské soutěže Společenství není totožný s rozsahem působnosti vnitrostátních pravidel hospodářské soutěže, pouhá skutečnost, že článkem 36 ES a nařízením č. 26

zákonodárce Společenství uvedl do souladu cíle společné zemědělské politiky a politiky Společenství v oblasti hospodářské soutěže, nevede nezbytně k tomu, že každé použití vnitrostátního práva hospodářské soutěže je v rozporu článkem 36 ES a nařízením č. 26 (výše uvedený rozsudek Milk Marque a National Farmers' Union, bod 66).

- 53 Pokud jde zejména o výklad čl. 2 odst. 2 nařízení č. 26, výlučnost pravomoci Komise, která je oprávněna stanovit, na které dohody, rozhodnutí a jednání se vztahuje výjimka stanovená v čl. 2 odst. 1 tohoto nařízení, rovněž nemá, jak zdůraznila generální advokátka v bodu 87 svého stanoviska, za důsledek zabránění použití vnitrostátního práva hospodářské soutěže.
- 54 Cílem čl. 2 odst. 2 nařízení č. 26 je totiž pouze určit orgán, který je příslušný pro použití práva hospodářské soutěže Společenství.
- 55 Je však nutno připomenout, že pokud tyto orgány jednají v oblasti upravené společnou organizací trhu pro dotyčnou oblast, příslušné vnitrostátní orgány pro ochranu hospodářské soutěže jsou povinny zdržet se všech opatření, která by se mohla odchylovat od této společné organizace trhu nebo ji mohla narušovat (výše uvedený rozsudek Milk Marque a National Farmers' Union, bod 94).
- 56 Krom toho, co se týče případu, který spadá nejen do věcné působnosti čl. 81 odst. 1 ES, nýbrž i do věcné působnosti vnitrostátního práva hospodářské soutěže, vnitrostátní orgány nesmějí vydat rozhodnutí, které by bylo v rozporu s rozhodnutím Komise, nebo vyvolat nebezpečí takového rozporu (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 14. prosince 2000, Masterfoods a HB, C-344/98, Recueil s. I-11369, body 51 a 52).

57 V důsledku toho je třeba konstatovat, že s výhradou dodržení podmínek uvedených v bodech 55 a 56 tohoto rozsudku jsou vnitrostátní orgány pro ochranu hospodářské soutěže oprávněny kontrolovat, a tedy i zakázat mechanismus skladování olivového oleje dohodnutý a financovaný mimo rozsah působnosti článku 12a nařízení č. 136/66, je-li způsobilý ovlivnit trh Společenství.

58 S ohledem na výše uvedené je třeba na čtvrtou a pátou otázku odpovědět, že vnitrostátní orgány pro ochranu hospodářské soutěže, pokud se zdrží jednak přijetí jakýchkoli opatření, která by se mohla odchylovat od společné organizace trhu s olivovým olejem nebo ji narušovat, a pokud se dále zdrží vydání rozhodnutí, které by bylo v rozporu s rozhodnutím Komise, nebo vyvolání nebezpečí takového rozporu, mohou použít vnitrostátní právo hospodářské soutěže na dohodu, která je způsobilá ovlivnit trh s olivovým olejem na úrovni Společenství.

K nákladům řízení

59 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

- 1) Akciová společnost, na jejímž kapitálu mají většinovou účast producenti olivového oleje, lisovny olivového oleje a družstva pěstitelů oliv a zbývající část kapitálu je držena finančními ústavy, může spadat pod pojem „hospodářský subjekt“ ve smyslu článku 12a nařízení Rady č. 136/66/EHS ze dne 22. září**

1966 o zřízení společné organizace trhu s oleji a tuky, ve znění nařízení Rady (ES) č. 1638/98 ze dne 20. července 1998, který s výhradou, že budou splněny podmínky stanovené v tomto ustanovení, může být oprávněn k uzavření smlouvy o soukromém skladování olivového oleje ve smyslu tohoto článku.

- 2) „Schválení státem“, kterým musí hospodářské subjekty ve smyslu článku 12a nařízení č. 136/66, ve znění nařízení č. 1638/98, disponovat, je možné získat v rámci žádosti o individuální výjimku („povolení“) podané u vnitrostátních orgánů pro ochranu hospodářské soutěže za podmínky, že tyto orgány mají k dispozici účinné prostředky umožňující ověřit způsobilost hospodářského subjektu, který podal žádost, provádět v souladu s právními požadavky soukromé skladování olivového oleje.
- 3) Článek 12a nařízení č. 136/66, ve znění nařízení č. 1638/98, nebrání soukromě dohodnutému a soukromě financovanému mechanismu nákupu a skladování olivového oleje, který nebyl podroben schvalovacímu řízení, na něž odkazuje toto ustanovení.
- 4) Vnitrostátní orgány pro ochranu hospodářské soutěže, pokud se zdrží jednak přijetí jakýchkoli opatření, která by se mohla odchylovat od společné organizace trhu s olivovým olejem nebo ji narušovat, a pokud se dále zdrží vydání rozhodnutí, které by bylo v rozporu s rozhodnutím Komise Evropských společenství, nebo vyvolání nebezpečí takového rozporu, mohou použít vnitrostátní právo hospodářské soutěže na dohodu, která je způsobilá ovlivnit trh s olivovým olejem na úrovni Společenství.

Podpisy.